Dr. Szakály Sándor

Két cikk, néhány észrevétel

VISSZHANG - LII. évfolyam 44. szám, 2008. október 31.

Úgy látszik, Szira Péter nálam ügyesebb volt. Az általa megírt rendezvényen (*A Hamlet-ház Habsburgja. Rudolffal a nagybőgőbe, ÉS*, 2008/41., okt. 10.) magam ugyanis sem lazacos, sem libamájas szendvicsre nem akadtam - lehet, hogy túl korán otthagytam a büfét? -, Heiszler Vilmos előadását pedig egyetemi szintűnek értékeltem. Természetesen a véleményünk lehet különböző, de a koronaherceg kifejezés helyett használja nyugodt szívvel azt a kifejezést, amit anno használtak: trónörökös. Rudolf pedig az volt, amíg élt. A következő észrevételek Deák Péter - a valamikori Magyar Néphadsereg ezredese, a Vezérkar Tudományos Osztálya egykori vezetője, az ún. „rendszerváltoztatás" óta védelem- és biztonságpolitikai szakértő, illetve válság- és konfliktuselemző - írásához (*Szimbólum vagy lázítás? ÉS*, 2008/41., okt. 10.) kapcsolódnak.

Ha valaki a II. világháborúban a német Vaskereszt II. és/vagy I. osztályát, netán annak magasabb fokozatát megkapta, még nem vált *„automatikusan fasisztává*", csak azzá lett 1945 után, mint szegény dr. Fuchs Jenő négyszeres olimpiai bajnokunk, aki munkaszolgálatosként járta meg a keleti hadszínteret és kapott II. osztályú német Vaskeresztet.

Hogy várta-e Wass Albert Szálasiékat 1945 húsvétján Magyarország nyugati határán, nem tudom, de azt igen, hogy utóbbi 1945. március 28-án elhagyta Magyarország területét.

Hogy Wass Albert kapott-e Hitlertől, az 1936-ban Berlinben megrendezett olimpiai játékok során oklevelet, nem tudom, de gyaníthatóan nem, mivel Wass Albert sem a magyar, sem a román olimpiai csapatnak nem volt tagja. (Ez idáig ennek semmi nyomát nem sikerült felderítenie a magyar sporttörténészeknek.)

Egyébként a német Olympiai Díszjelvény különböző fokozatait nem kevesen kapták meg a játékokon részt vett sportolók, sportvezetők közül, de olyanok is, akik a „szokásjogon" jutottak hozzá. S mivel a kitüntetések adományozása államfői jog volt, így nem kevés Hitler által aláírt okmány került olyanokhoz, akik nem lelkesedtek Hitlerért szerte a világban.

hadtörténész
(egyébként a Habsburg-kori Kutatások Közalapítvány Kuratóriumának - elég gyengén fizetett - tagja)